

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 decembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Gafton Mihai în numele lui Iurco Serghei împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 02 iulie 2014.

Termenul examinării cauzei:

1. 24.06.2014 - 02.07.2014 - prima instanță,
2. 17.10.2014 - 15.12.2014 - instanța de recurs.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. La 23 iunie 2014, procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Stoicev Dumitru, s-a adresat cu demers către judecătorul de instrucție privind aplicarea tratamentului prin constrângere cu supraveghere obișnuită a lui Iurco Serghei, care se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, ce a cauzat vătămarea medie a integrității corporale a unei persoane, la 12.09.2013, în privința învinuitului a fost dispusă expertiza psihiatrică care, conform procesului verbal nr.117 sn-2013 din 20.11.2013, necesită aplicarea măsurii de siguranță cu caracter medical/tratament prin constrângere cu supraveghere obișnuită.

2. Prin încheierile judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 02 iulie 2014 a fost admis demersul procurorului, dispunându-se internarea lui Iurco Serghei în IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie pentru aplicarea tratamentului prin constrângere cu supraveghere obișnuită. Ulterior, la 04 iulie 2014, instanța din oficiu, a corectat eroarea materială comisă în dispozitivul încheierii din 02 iulie 2014 rectificând sintagma ”aplicarea tratamentului prin constrângere cu supraveghere obișnuită”, cu sintagma ”efectuarea expertizei psihiatrico-legale în staționar” în privința lui Iurco Serghei.

În motivarea soluției, instanța, cu trimitere la art.142-144, 152 Cod de procedură penală, a indicat că temeiurile invocate de procuror sînt întemeiate și urmează a fi admise, pe motiv că organul de urmărire penală în cadrul cercetării cauzei penale, a stabilit necesitatea efectuării expertizei psihiatrice a învinuitului, deoarece au apărut îndoieli în starea de responsabilitate a acestuia, astfel pentru efectuarea expertizei psihiatrice-legale apare necesitatea unei supravegheri în staționar, iar internarea bănuțului, învinuitului în instituția medicală se admite cu autorizația judecătorului de instrucție.

3. Încheierea judecătorului de instrucție, conform art.311 Cod de procedură penală, este cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău în termen de 3 zile.

4. Împotriva încheierii sus menționate a declarat recurs în anulare avocatul M.Gafton în numele lui S.Iurco care, făcând trimitere la art.452-457 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, pe motiv că judecătorul de instrucție a adoptat o încheiere neîntemeiată, încălcând grav drepturile și interesele învinuitului, deoarece conform indicilor medicali, învinuitul nu necesită tratament medical forțat.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

După cum rezultă din actele cauzei, prin încheierea judecătorului de instrucție a fost admis demersul procurorului și dispusă în privința lui S.Iurco efectuarea expertizei psihiatrico-legală în staționar.

Potrivit art.152 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, care reglementează cazurile și procedura internării în instituția medicală pentru efectuarea expertizei, rezultă că dacă pentru efectuarea expertizei medico-legale sau psihiatrice apare necesitatea unei supravegheri îndelungate, bănuitul, învinuitul, inculpatul poate fi internat într-o instituție medicală, iar internarea acestuia pentru efectuarea expertizelor se admite cu autorizația judecătorului de instrucție, în baza demersului procurorului, în conformitate cu art.305.

La fel, alin.7) al art.152 Cod de procedură penală, expres prevede că încheierile judecătorului de instrucție privind aplicarea ori prelungirea internării în condiții de staționar pot fi atacate de către persoanele interesate în termen de 3 zile cu recurs, care se soluționează conform prevederilor art.311-312 și se judecă conform prevederilor Titlului II Capitolul IV Secțiunea a 2-a § 2 din Partea specială, adică în Curtea de Apel.

Potrivit textului încheierii, atât învinuitului S.Iurco, cât și avocatului S.Canțer, ce i-a apărat interesele în instanță, li s-a explicat dreptul de a ataca încheierea instanței în Curtea de Apel Chișinău în termen de 3 zile, iar din procesul-verbal se observă că învinuitului i s-a anunțat textul încheierii la data pronunțării.

Însă, nici învinuitul S.Iurco și nici avocatul ce i-a apărat interesele S.Canțer nu au atacat cu recurs încheierea judecătorului de instrucție, în termenii prevăzuți de art.311 alin.(1) Cod de procedură penală, adică nu au folosit calea ordinară de atac.

Mai mult, potrivit art.466 alin.(2) pct.4) și alin.(5) Cod de procedură penală, hotărîrea primei instanțe a devenit definitivă și irevocabilă la data cînd s-a admis demersul procurorului de numire a expertizei, deci la 02 iulie 2014, deoarece nici unul din participanții la proces nu s-au folosit de dreptul de a ataca cu recurs încheierea judecătorească în termen de 3 zile.

Articolul 452 Cod de procedură penală, oferă persoanelor menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorului sau reprezentantului lor legal, dreptul de a declara recurs în anulare, însă numai în privința acelor hotărîri judecătorești irevocabile, care pot fi atacate pe căi ordinare de atac, cu apel și recurs, împotriva acelor hotărîri, care au parcurs deja aceste căi de atac, adică sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Prin urmare, hotărîrea de efectuare a expertizei psihiatrico-legale în staționar a lui S.Iurco nu cade sub incidența hotărîrilor judecătorești irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece în ordinea recursului în anulare

poate fi atacată hotărîrea care a fost verificată pe căile ordinare de atac și a devenit irevocabilă.

Mai mult, potrivit materialelor prezentate de recurent, prin încheierea Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 15 octombrie 2014, a fost admisă din alte motive cererea avocatului M.Gafton și s-a dispus liberarea lui S.Iurco de sub starea tratamentului forțat prin constrîngere cu caracter obișnuit, din motivul lipsei la moment a unei astfel de dispoziții, cât și din motivul lipsei unei hotărîri executorii în acest sens, cu liberarea lui imediată de sub această stare.

În aceste împrejurări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de avocatul M.Gafton în numele petiționarului S.Iurco, din motiv că nu a folosit calea ordinară de atac și încheierea în cauză nu poate fi contestată cu recurs în anulare, fiind vădit neîntemeiată.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4), 452, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Gafton Mihai, în numele lui Iurco Serghei, împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 02 iulie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 22 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun